

Tato bakalářská práce se zabývá tématem Synchronizace líhnutí vajec u ptáků. Obecně se mezi ptáky můžeme setkat se dvěma typy líhnutí - asynchronním a synchronním - a tento typ líhnutí je primárně určen okamžikem, ve kterém samice začíná inkubovat vejce.

U mnoha ptačích druhů, včetně většiny prekociálních, není inkubace vajec zahájena dříve, než je dokončena snůška, a v důsledku toho se vajíčka vylíhnou v rámci několika hodin. V synchronním potomstvu jsou mláďata velikostně uniformní, z toho důvodu žádné z nich nemá výrazné výhody nad ostatními sourozenci v hnízdě. Šance na přežití je tedy pro všechna mláďata přibližně stejná, což zvyšuje šanci na přežití co nejvyššího počtu mláďat v optimálních podmínkách.

Na druhou stranu některé druhy zasedají k inkubaci vajec již během kladení, a jejich vejce se proto líhnou asynchronně v průběhu několika dní. Z toho vyplývá, že poslední narozené mládě je velikostně znevýhodněně oproti svým starším sourozencům. V minulosti bylo navrženo několik hypotéz, které se snaží vysvětlit, proč některé samice začínají inkubovat vejce dříve, a předpokládá se, že asynchronní líhnutí je rodičovská strategie zajišťující větší šanci na přežití takovému množství mláďat, jaké dovolí potravní zdroje.

Selektivní tlaky vedoucí evoluci aynchronního nebo synchronního líhnutí jsou produktem působení velkého množství faktorů, např. kondice samice, množství dostupné potravy, pohlaví potomstva, riziko predace hnízda, okolní teplota, vnitrohnízdni variabilita ve velikosti vajec a další.